

Bruxelles, 24 noiembrie 2016
(OR. en)

14728/16

LIMITE

JAI 977
DROIPEN 190
COPEN 353
CODEC 1711

**Dosar interinstituțional:
2015/0281 (COD)**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți
Nr. doc. ant.:	14673/16
Nr. doc. Csie:	14926/15
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului privind combaterea terorismului (primă lectură) = Confirmarea textului final de compromis în vederea unui acord

Comisia a prezentat la 3 decembrie 2015 propunerea sa de directivă de actualizare a Deciziei-cadru existente 2002/475/JAI privind combaterea terorismului (documentul 14926/15).

Consiliul (Justiție și Afaceri Interne) a ajuns la o abordare generală cu privire la directiva propusă la 11 martie 2016 (documentul 6655/16).

Comisia LIBE a Parlamentului European a desfășurat votul său orientativ la 4 iulie 2016.

Au avut loc șapte triloguri, în cadrul unui program intensificat începând cu luna septembrie, în urma trilogului de deschidere în luna iulie. Cu ocazia ultimului trilog din 17 noiembrie 2016 s-a ajuns la un acord provizoriu asupra textului, care figurează în anexa 1¹.

¹ Textul a fost marcat în conformitate cu cerințele în vigoare în scopul revizuirii care urmează a fi făcută de către experții juriști-lingviști.

O declarație comună a Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei Europene, astfel cum figurează în anexa 2, face parte din pachetul de compromis cu PE. Parlamentul European și Comisia sprijină textul declarației în forma sa actuală.

Raportorul PE, dna Hohlmeier, a confirmat că va fi în măsură să prezinte acest pachet de compromis spre confirmare către LIBE la 5 sau 8 decembrie.

Având în vedere cele de mai sus, Coreper este invitat:

- a) să confirme textul final de compromis al directivei propuse și declarația comună, astfel cum figurează în anexa 1 și anexa 2; și
 - b) să-l mandateze pe președintele său să comunice Parlamentului European confirmarea acordului politic prin scrisoare obișnuită, cu scopul de a se ajunge la un acord în primă lectură.
-

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din

**privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului
privind combaterea terorismului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului privind
schimbul de informații și cooperarea referitoare la infracțiunile de terorism**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 83 alineatul (1)

I ,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană este fondată pe valorile universale ale demnității umane, libertății, egalității și solidarității, ale respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceasta se bazează pe principiul democrației și pe principiul statului de drept, principii care sunt comune statelor membre.
- (2) Actele de terorism constituie una dintre cele mai grave încălcări ale valorilor universale ale demnității umane, libertății, egalității și solidarității, ale respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului pe care se întemeiază Uniunea Europeană. Acestea reprezintă, de asemenea, una dintre cele mai grave atingeri aduse democrației și statului de drept, principii care sunt comune statelor membre și care constituie baza Uniunii Europene.

- (3) Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului² este piatra de temelie a răspunsului în materie de justiție penală pentru combaterea terorismului. Un cadru juridic comun tuturor statelor membre și, în special, o definiție armonizată a infracțiunilor de terorism servesc drept criteriu pentru schimbul de informații și cooperarea dintre autoritățile naționale competente, în conformitate cu Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului³, Decizia 2008/615/JAI a Consiliului⁴ și Decizia 2005/671/JAI a Consiliului⁵, Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁶, Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului⁷ și Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului⁸.

² Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (JO L 164, 22.6.2002, p. 3).

³ Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 386, 29.12.2006, p. 89).

⁴ Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere (JO L 210, 6.8.2008, p. 1).

⁵ Decizia 2005/671/JAI a Consiliului privind schimbul de informații și cooperarea referitoare la infracțiunile de terorism (JO L 253, 29.9.2005, p. 22).

⁶ Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul **asigurării respectării aplicării legii** și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (JO L 180, 29.6.2013, p. 1).

⁷ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

⁸ Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă (JO L 162, 20.6.2002, p. 1).

- (4) Amenințarea teroristă s-a amplificat și a evoluat rapid în ultimii ani. Persoanele denumite „luptători teroriști străini” se deplasează în străinătate în scopuri teroriste. Luptătorii teroriști străini care se întorc reprezintă o amenințare sporită la adresa securității în toate statele membre ale UE. Luptătorii teroriști străini au fost asociați cu ■ atacuri și comploturi recente **în mai multe state membre**. În plus, Uniunea Europeană și statele sale membre se confruntă cu amenințări tot mai mari din partea persoanelor inspirate sau instruite de grupuri teroriste din străinătate, dar care rămân în Europa.
- (5) ***În RCSONU 2178 (2014), Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și-a exprimat preocuparea față de amenințarea tot mai mare venită din partea luptătorilor teroriști străini și a solicitat tuturor statelor membre ale ONU să se asigure că infracțiunile legate de acest fenomen sunt pedepsite în temeiul legislației naționale. Consiliul European a adoptat, în această privință, în 2015, Protocolul adițional la Convenția Consiliului European privind prevenirea terorismului (CETS nr. 217).***

- (6) Luând în considerare evoluția amenințărilor teroriste și obligațiile juridice ale Uniunii și ale statelor membre în temeiul dreptului internațional, definiția infracțiunilor de terorism, a infracțiunilor legate de un grup terorist și a infracțiunilor legate de activități de terorism ar trebui armonizată și mai mult în toate statele membre, astfel încât să acopere într-un mod mai cuprinzător comportamentul referitor în special la luptătorii teroriști străini și la finanțarea terorismului. Aceste forme de comportament ar trebui să fie pasibile de pedeapsă și în cazul în care sunt comise prin intermediul internetului, inclusiv al mijloacelor de comunicare sociale.
- (7) *În plus, caracterul transfrontalier al terorismului necesită un răspuns și o cooperare coordonată solidă în cadrul statelor membre și între acestea, precum și cooperarea cu agențiile și organismele competente ale UE de combatere a terorismului, inclusiv Europol și Eurojust, și între acestea. În acest scop, ar trebui utilizate eficient instrumentele și resursele disponibile pentru cooperare, cum ar fi echipele comune de anchetă și reuniunile de coordonare facilitate de Eurojust. Caracterul global al terorismului necesită un răspuns internațional, care impune Uniunii și statelor sale membre să consolideze cooperarea cu țările terțe relevante. Un răspuns și o cooperare coordonată solidă sunt, de asemenea, necesare în vederea securizării și obținerii de probe electronice.*

- (8) *Prezenta directivă enumeră în mod exhaustiv o serie de infracțiuni grave, cum ar fi atacurile împotriva vieții unei persoane, ca acte săvârșite cu intenție care se pot califica drept infracțiuni de terorism atunci când și în măsura în care sunt comise cu unul dintre scopurile teroriste specifice, și anume de a intimida în mod grav o populație sau de a constrânge în mod nelegitim un guvern sau o organizație internațională să îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea oricărui act sau de a destabiliza grav sau de a distruge structurile politice, constituționale, economice sau sociale fundamentale ale unei țări sau ale unei organizații internaționale. Amenințarea de a săvârși astfel de acte cu intenție ar trebui, de asemenea, să fie considerată infracțiune de terorism atunci când se stabilește pe baza unor circumstanțe obiective că a fost comisă cu un astfel de scop terorist. În schimb, actele care vizează, de exemplu, constrângerea unui guvern, fără a fi, totuși, incluse în lista exhaustivă de infracțiuni grave, nu sunt considerate infracțiuni de terorism în conformitate cu prezenta directivă.*
- (9) Infracțiunile legate de activități de terorism sunt foarte grave, deoarece acestea au potențialul de a conduce la săvârșirea de infracțiuni de terorism și de a permite teroriștilor și grupurilor teroriste să mențină și să dezvolte în continuare activitățile lor infracționale. În consecință, incriminarea unui astfel de comportament este justificată.

- (10) ***Infrațiunile*** referitoare la incitarea publică de a comite o infracțiune de terorism includ, printre altele, glorificarea și justificarea terorismului sau difuzarea de mesaje sau imagini ***online și offline***, inclusiv cele referitoare la victimele terorismului, ca modalitate de ***a dobândi sprijin*** pentru cauza teroriștilor sau pentru a intimida în mod grav populația. ***Un astfel de*** comportament ***ar trebui să fie pasibil de pedeapsă atunci când*** generează pericolul săvârșirii de acte de terorism. ***În fiecare caz concret, atunci când analizează dacă este generat un astfel de pericol, ar trebui să se ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, cum ar fi autorul și destinatarul mesajului, precum și contextul în care este săvârșit actul. Importanța și natura credibilă a pericolului ar trebui să fie, de asemenea, luate în considerare atunci când se aplică această dispoziție în conformitate cu legislația națională.***

- (11) *Incriminarea primirii de instruire în scopuri teroriste completează infracțiunea existentă de oferire de instruire și abordează în mod specific amenințările pe care le reprezintă persoanele care se pregătesc în mod activ să săvârșească infracțiuni de terorism, inclusiv persoanele care în cele din urmă acționează pe cont propriu. Primirea de instruire în scopuri teroriste include obținerea de cunoștințe, documente sau competențe practice. Studiul individual, inclusiv prin intermediul internetului sau prin consultarea altor materiale de predare, ar trebui, de asemenea, să fie considerat instruire în scopuri teroriste atunci când rezultă dintr-un comportament activ și este săvârșit cu intenția de a comite sau de a contribui la comiterea unui atac terorist. În contextul tuturor împrejurărilor specifice ale cazului, această intenție poate, de exemplu, să fie dedusă din tipul de materiale și frecvența de referință. Astfel, descărcarea unui manual pentru confecționarea de explozivi în scopul comiterii unei infracțiuni de terorism ar putea fi considerată drept primire de instruire în scopuri teroriste. În schimb, simplul fapt de a vizita site-uri sau de a colecta materiale în scopuri legitime, cum ar fi scopurile academice sau de cercetare, nu este considerat instruire în scopuri teroriste, în conformitate cu prezenta directivă.*

- (12) Având în vedere gravitatea amenințării și necesitatea în special de a opri fluxul luptătorilor teroriști străini, este necesar să se incrimineze **pe de o parte** deplasările **în străinătate** ■ în scopuri teroriste, și anume nu numai comiterea de infracțiuni de terorism și oferirea sau primirea de instruire, ci și participarea la activitățile unui grup terorist. **Nu este indispensabil să se incrimineze acțiunea de deplasare ca atare. În plus, deplasările pe teritoriul Uniunii în scopuri teroriste reprezintă o amenințare în creștere la adresa securității. Statele membre pot decide, de asemenea, să abordeze amenințările teroriste care rezultă din deplasările în scopuri teroriste pentru statul membru în cauză prin incriminarea actelor pregătitoare, care pot include planificarea sau uneltirea, cu scopul de a săvârși sau de a contribui la o infracțiune de terorism.** De asemenea, ar trebui să fie incriminat orice act de facilitare a unei astfel de deplasări.
- (13) **Comerțul ilicit cu arme de foc, petrol, droguri, țigări, mărfuri contrafăcute și bunuri culturale, precum și traficul de ființe umane, activitățile de racket și extorcare de fonduri au devenit modalități profitabile de a obține finanțare pentru grupurile teroriste. În acest context, legăturile din ce în ce mai strânse dintre criminalitatea organizată și grupurile teroriste constituie o amenințare în creștere la adresa securității Uniunii și ar trebui, prin urmare, să fie luate în considerare de către autoritățile statelor membre implicate în proceduri penale.**

- (14) ***Directiva (UE) 2015/849 stabilește norme comune privind prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului. Pe lângă această abordare preventivă, finanțarea terorismului ar trebui să fie pasibilă de pedeapsă în statele membre. Incriminarea ar trebui să acopere nu numai finanțarea actelor de terorism, ci și finanțarea unui grup terorist, precum și alte infracțiuni legate de activități de terorism, cum ar fi recrutarea și instruirea sau deplasarea în scopuri teroriste, astfel încât să se neutralizeze structurile de sprijin care facilitează comiterea de infracțiuni de terorism. ■***
- (15) Mai mult, acordarea de sprijin material în scopuri teroriste prin intermediul unor persoane care sunt implicate sau care acționează ca intermediari în furnizarea sau circulația serviciilor, activelor și bunurilor, inclusiv tranzacții comerciale care implică intrarea sau ieșirea din Uniune, ***cum ar fi vânzarea, cumpărarea sau schimbul unui bun cultural de interes arheologic, artistic, istoric sau științific îndepărtat în mod ilegal dintr-o zonă controlată de un grup terorist la momentul îndepărtării***, ar trebui să fie pasibilă de pedeapsă în statele membre, precum complicitatea la terorism sau finanțarea ***terorismului***, dacă sunt efectuate în cunoștință de cauză că aceste operațiuni sau produsele provenite din săvârșirea acestora sunt destinate să fie utilizate, integral sau parțial, în scopuri teroriste sau vor aduce beneficii unor grupuri teroriste. ***Pot fi necesare măsuri suplimentare pentru a combate în mod eficient comerțul ilicit cu bunuri culturale ca sursă de venituri pentru grupurile teroriste.***

- (16) Tentativa de deplasare în străinătate în scopuri teroriste ar trebui să fie pasibilă de pedeapsă, precum și tentativa de oferire de instruire și de recrutare în scopuri teroriste.
- (17) În ceea ce privește infracțiunile prevăzute în prezenta directivă, noțiunea de intenție trebuie să se aplice tuturor elementelor constitutive ale acestor infracțiuni. Caracterul intențional al unei acțiuni sau inacțiuni poate fi dedus din circumstanțe faprice și obiective.
- (18) Ar trebui să se prevadă **sanctiuni** aplicabile persoanelor fizice și juridice care au săvârșit astfel de infracțiuni sau care sunt răspunzătoare pentru astfel de infracțiuni, care să reflecte gravitatea respectivelor infracțiuni.
- (19) *În cazul în care recrutarea și instruirea în scopuri teroriste sunt îndreptate către un copil, statele membre ar trebui să se asigure că aceste circumstanțe sunt cunoscute de judecători pentru a putea ține seama de acestea la condamnarea infractorilor, neexistând însă o obligație a judecătorilor de a spori pedeapsa. Rămâne la latitudinea judecătorului să evalueze circumstanțele respective împreună cu celelalte elemente factuale ale cazului analizat.*

- (20) Ar trebui stabilite norme jurisdicționale pentru a garanta că ***infracțiunile prevăzute în prezenta directivă*** pot face obiectul unei urmăririi penale eficiente. În special, pare să fie **adecvat** să se stabilească competența în ceea ce privește infracțiunile săvârșite de către persoanele care oferă instruire în scopuri teroriste, indiferent de cetățenia lor, ținând seama de efectele posibile ale unui astfel de comportament pe teritoriul Uniunii și de legătura materială strânsă dintre infracțiunile de oferire și de primire de instruire în scopuri teroriste.
- (21) ***Pentru a asigura succesul investigării și al urmăririi penale în cazul infracțiunilor de terorism, al infracțiunilor referitoare la un grup terorist sau al infracțiunilor legate de activitățile de terorism, persoanele responsabile cu investigarea și urmărirea penală a acestor infracțiuni ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza instrumente de investigare eficiente, precum cele utilizate în combaterea criminalității organizate sau a altor infracțiuni grave. Utilizarea unor astfel de instrumente, în conformitate cu legislația națională, ar trebui să fie specifică, să țină seama de principiul proporționalității, precum și de natura și gravitatea infracțiunilor investigate și să respecte dreptul la protecția datelor cu caracter personal. Astfel de instrumente ar trebui, după caz, să includă, de exemplu, percheziționarea oricărui bun personal, interceptarea comunicațiilor, supravegherea sub acoperire, inclusiv supravegherea electronică, înregistrarea și fixarea pe un suport a cuvintelor pronunțate în vehicule și locuri private sau publice și a imaginilor unor persoane în vehicule și locuri publice, precum și investigații financiare.***

- (22) *Un mijloc eficace de combatere a terorismului pe internet este eliminarea conținutului online care constituie o instigare publică la comiterea unei infracțiuni de terorism la sursă. Statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a coopera cu țările terțe în încercarea de a asigura eliminarea conținutului online care constituie o instigare publică la comiterea unei infracțiuni de terorism de pe serverele de pe teritoriul lor. Totuși, atunci când eliminarea unui astfel de conținut la sursă nu este fezabilă, pot fi instituite de asemenea mecanisme de blocare a accesului la un astfel de conținut de pe teritoriul Uniunii. Măsurile întreprinse de statele membre în conformitate cu prezenta directivă cu scopul de a elimina conținutul online care constituie o instigare publică la comiterea unei infracțiuni de terorism sau, dacă acest lucru nu este fezabil, blocarea accesului la un astfel de conținut ar putea să se bazeze pe măsuri publice, cum ar fi măsuri legislative, fără caracter legislativ sau judiciar. În contextul respectiv, prezenta directivă nu aduce atingere măsurilor voluntare luate de industria internetului pentru a preveni utilizarea abuzivă a serviciilor sale, nici sprijinului pentru astfel de acțiuni oferit de statele membre, cum ar fi detectarea și marcarea conținutului terorist. Indiferent de temeiul acțiunii sau metoda aleasă, statele membre ar trebui să se asigure că aceasta oferă un nivel corespunzător de securitate juridică și previzibilitate pentru utilizatori și furnizorii de servicii și posibilitatea unei căi de atac judiciare în conformitate cu legislația națională. Orice astfel de măsuri trebuie să țină seama de drepturile utilizatorilor finali și să respecte procedurile juridice și judiciare existente și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.*

- (23) *Eliminarea sau, atunci când nu este fezabil, blocarea conținutului online care constituie o instigare publică la comiterea unei infracțiuni de terorism în conformitate cu prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere normelor prevăzute în Directiva 2000/31/CE (Directiva privind comerțul electronic)⁹. În special, nicio obligație generală nu ar trebui impusă furnizorilor de servicii pentru monitorizarea informațiilor pe care le transmit sau le stochează, nici n-ar trebui să le fie impusă vreo obligație generală de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care să indice o activitate ilegală. În plus, furnizorii de servicii de găzduire nu ar trebui să fie răspunzători atât timp cât nu au efectiv cunoștință de activități sau informații ilegale și nu cunosc faptele sau circumstanțele din care să rezulte că activitățile sau informațiile sunt vădit ilegale.*
- (24) *Pentru combaterea eficace a terorismului, este esențial un schimb eficient de informații considerate relevante de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor de terorism între autoritățile competente și agențiile Uniunii. Statele membre ar trebui să se asigure că schimbul de informații se face în timp util și în mod eficace în conformitate cu legislația națională și cu cadrul juridic existent al UE, cum ar fi Decizia 2005/671/JAI a Consiliului, Decizia 2007/533/JAI a Consiliului și Directiva (UE) 2016/681. Atunci când analizează dacă este oportun să facă schimb de informații relevante, autoritățile competente naționale ar trebui să ia în considerare amenințarea gravă reprezentată de infracțiunile de terorism.*

⁹ *Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).*

- (25) *Pentru a consolida cadrul existent privind schimbul de informații în domeniul combaterii terorismului, astfel cum este prevăzut în Decizia 2005/671/JAI a Consiliului, statele membre ar trebui să se asigure că informațiile relevante colectate de autoritățile lor competente în cadrul procedurilor penale, de exemplu autoritățile de aplicare a legii, procurori sau judecători de instrucție, sunt puse la dispoziția autorităților competente corespunzătoare dintr-un alt stat membru pentru care consideră că aceste informații ar putea fi relevante. Ca o condiție minimă, astfel de informații relevante ar trebui să includă, după caz, informațiile care sunt transmise către Europol sau Eurojust, în conformitate cu Decizia 2005/671/JAI a Consiliului. Aceasta se face în conformitate cu normele UE privind protecția datelor, astfel cum sunt prevăzute în Directiva (UE) 2016/680, și fără a aduce atingere normelor UE privind cooperarea între autoritățile naționale competente în cadrul procedurilor penale, cum ar fi Directiva 2014/41/JAI sau Decizia-cadru 2006/960/JAI.*
- (26) *Ar trebui să se facă schimb de informații relevante colectate de autoritățile competente ale statelor membre în cadrul procedurilor penale în legătură cu infracțiunile de terorism. Procedurile penale se interpretează ca incluzând toate fazele procedurilor, din momentul în care o persoană este suspectată sau acuzată de comiterea unei infracțiuni până când hotărârea prin care se stabilește că persoana respectivă a comis infracțiunea în cauză rămâne definitivă.*

- (27) *Statele membre ar trebui să adopte măsuri de protecție, sprijin și asistență care să răspundă nevoilor specifice ale victimelor terorismului, în conformitate cu Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰ și cu dispozițiile suplimentare din prezenta directivă. Victimele terorismului sunt cele definite la articolul 2 din Directiva 2012/29/UE, și anume o persoană fizică care a suferit un prejudiciu, inclusiv o vătămare a integrității sale fizice, mentale sau emoționale, sau un prejudiciu economic, cauzate în mod direct de o infracțiune de terorism, precum și membrii de familie ai unei persoane al cărei deces a fost cauzat în mod direct de o infracțiune de terorism și care au suferit prejudicii în urma decesului persoanei respective. Membrii de familie ai victimelor terorismului care au supraviețuit, astfel cum sunt definiți la articolul 2 din Directiva 2012/29/UE, au acces la serviciile de sprijinire a victimelor și la măsuri de protecție în conformitate cu Directiva 2012/29/UE.*
- (28) *Asistența privind cererile victimelor pentru acordarea de despăgubiri nu aduce atingere și intervine în afara asistenței pe care victimele terorismului o primesc de la autoritățile responsabile în materie de asistență în conformitate cu Directiva 2004/80/CE privind despăgubirea victimelor infracționalității. Aceasta nu aduce atingere normelor interne privind reprezentarea juridică în vederea solicitării de despăgubiri, inclusiv prin regimuri de asistență judiciară, și nici altor norme interne relevante privind despăgubirile.*

¹⁰ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

- (29) *Statele membre ar trebui să se asigure că un răspuns cuprinzător la nevoile specifice ale victimelor terorismului imediat după un atac terorist și, ulterior, pentru cât timp este necesar este furnizat în cadrul infrastructurii naționale de răspuns în situații de urgență. În acest scop, statele membre pot crea un site unic actualizat cu toate informațiile relevante și un centru de sprijin de urgență pentru victime și membrii familiilor acestora care să asigure un prim ajutor psihologic și sprijin emoțional. Inițiativele statelor membre în acest sens ar trebui sprijinite prin utilizarea deplină a mecanismelor și resurselor comune de asistență disponibile la nivelul UE. Serviciile de sprijin ar trebui să țină seama de faptul că nevoile specifice ale victimelor terorismului pot evolua în timp. În această privință, statele membre ar trebui să asigure că serviciile de sprijin vor aborda în primul rând cel puțin nevoile emoționale și psihologice ale celor mai vulnerabile victime ale terorismului și vor informa toate victimele terorismului cu privire la disponibilitatea unui sprijin emoțional și psihologic suplimentar, inclusiv sprijin și consiliere de specialitate în caz de traume.*
- (30) *Statele membre ar trebui să se asigure că toate victimele terorismului au acces la informații referitoare la drepturile victimelor, la serviciile de sprijin și la schemele de despăgubire disponibile în statul membru în care a fost săvârșită infracțiunea de terorism. Statele membre în cauză ar trebui să ia măsurile corespunzătoare în vederea facilitării cooperării între ele, cu scopul de a se asigura că victimele terorismului care își au reședința în alt stat membru decât cel în care a fost săvârșită infracțiunea de terorism au acces efectiv la astfel de informații. În plus, statele membre ar trebui să se asigure că victimele terorismului au acces la servicii de sprijin pe termen lung în țara lor de reședință, chiar dacă infracțiunea de terorism a avut loc în alt stat membru al UE.*

- (31) *Astfel cum se reflectă în Strategia revizuită a UE pentru combaterea radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste din 2014 și în Concluziile Consiliului privind îmbunătățirea răspunsului justiției penale la radicalizarea care duce la terorism și la extremism violent din 2015, prevenirea radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste, inclusiv radicalizarea online, necesită o abordare pe termen lung, proactivă și cuprinzătoare. O astfel de abordare ar trebui să combine măsuri în domeniul justiției penale cu politici în domeniul educației, incluziunii sociale și integrării, precum și furnizarea de programe de deradicalizare sau de dezangajare și programe de ieșire sau de reabilitare, inclusiv în contextul detenției și al probațiunii. Statele membre ar trebui să facă schimb de bune practici privind măsuri eficiente și proiecte în acest domeniu, în special în ceea ce privește luptătorii teroriști străini, precum și luptătorii străini care se întorc în țara lor, după caz, în cooperare cu agențiile UE relevante și cu Comisia.*
- (32) *Statele membre ar trebui să își continue eforturile pentru a preveni și a combate radicalizarea care duce la terorism prin coordonarea, schimbul de informații și de experiență privind politicile naționale de prevenire și prin punerea în aplicare sau, după caz, actualizarea politicilor naționale de prevenire, ținând seama de propriile nevoi, obiective și capacități, pe baza propriilor lor experiențe. Comisia ar trebui, după caz, să ofere sprijin autorităților naționale, regionale și locale pentru elaborarea politicilor de prevenire.*

- (33) *Statele membre ar trebui, în funcție de nevoile și circumstanțele specifice relevante din fiecare țară, să ofere sprijin pentru profesioniști, inclusiv partenerii din societatea civilă care sunt susceptibili să intre în contact cu persoanele vulnerabile la radicalizare. Astfel de măsuri de sprijin pot include, în special, măsuri de formare și de sensibilizare care urmăresc să le permită să identifice și să abordeze semnele de radicalizare. Astfel de măsuri ar trebui, după caz, să fie luate în cooperare cu societățile private, organizațiile relevante ale societății civile, comunitățile locale și alte părți interesate.*
- (34) Având în vedere că obiectivele prezentei directive nu pot fi suficient realizate de către statele membre în mod unilateral și, prin urmare, având în vedere nevoia de norme armonizate la nivel european, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum se prevede la respectivul articol 5, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea respectivelor obiective.

- (35) Prezenta directivă respectă principiile recunoscute la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, respectă drepturile și libertățile fundamentale și respectă principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv cele stabilite în **titlurile** II, III, V și VI, care cuprind, printre altele, dreptul la libertate și la siguranță, libertatea de exprimare și de informare, libertatea de asociere și libertatea de gândire, de conștiință și de religie, interzicerea generală a discriminării, în special pe motive de rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de orice altă natură, dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, principiul legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, care acoperă, de asemenea, cerința de precizie, claritate și previzibilitate în ceea ce privește dreptul penal, prezumția de nevinovăție, precum și libertatea de circulație, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în Directiva 2004/38/CE. Prezenta directivă trebuie să fie pusă în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii, **luând în considerare, în același timp, Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și alte obligații privind drepturile omului în temeiul dreptului internațional.**

- (36) *Prezenta directivă nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în temeiul dreptului Uniunii cu privire la drepturile procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale.*
- (37) *Prezenta directivă nu ar trebui să aibă ca efect modificarea drepturilor, a obligațiilor și a responsabilităților statelor membre în temeiul dreptului internațional, inclusiv în temeiul dreptului internațional umanitar. Prezenta directivă nu reglementează activitățile forțelor armate pe durata unui conflict armat, acestea fiind reglementate de dreptul internațional umanitar în sensul dat acestor termeni în dreptul respectiv, și nici activitățile forțelor militare ale unui stat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale, în măsura în care sunt reglementate de alte norme de drept internațional.*
- (38) *Furnizarea activităților umanitare de către organizații umanitare imparțiale, recunoscute de dreptul internațional, inclusiv dreptul internațional umanitar, nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, ținând totodată seama de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.*

- (39) Punerea în aplicare a incriminării în temeiul prezentei directive ar trebui să fie proporțională cu natura și circumstanțele infracțiunii, în ceea ce privește obiectivele legitime urmărite și necesitatea lor într-o societate democratică, și ar trebui să excludă orice formă de arbitrar, *rasism* sau discriminare.
- (40) *Niciun element din prezenta directivă nu ar trebui să fie interpretat în sensul reducerii sau restricționării difuzării informațiilor în scopuri științifice, academice sau de raportare. Exprimarea opiniilor radicale, polemice sau controversate în cadrul unei dezbateri publice privind chestiunile politice sensibile nu intră în sfera de aplicare a prezentei directive și, în special, a definiției instigării publice la săvârșirea infracțiunilor de terorism.*
- (41) *Prezenta directivă înlocuiește* Decizia-cadru 2002/475/JAI^I pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive *și modifică Decizia 2005/671/JAI a Consiliului.*

I

- (42) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din respectivul protocol, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea și la aplicarea prezentei directive, nu au obligații în temeiul acesteia și nu fac obiectul aplicării sale.
- (43) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale ■ ,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I: OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme minime privind definiția infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniul infracțiunilor de terorism, al infracțiunilor legate de un grup terorist și al infracțiunilor legate de activități de terorism, precum și ■ măsuri de protecție *și sprijin* și asistență a victimelor terorismului.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „fonduri” înseamnă active de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, indiferent de modul de dobândire, precum și acte sau instrumente juridice sub orice formă, inclusiv electronice sau digitale, care atestă dreptul de proprietate sau un interes față de astfel de active, inclusiv, dar fără a se limita la credite bancare, cecuri de călătorie, cecuri bancare, ordine de plată, acțiuni, valori mobiliare, obligațiuni, trate, acreditive;

- (b) „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul dreptului aplicabil, cu excepția statelor și a organismelor publice care acționează în exercițiul autorității statului, precum și a organizațiilor internaționale publice;
- (c) „grup terorist” înseamnă un grup structurat format din mai mult de două persoane, stabilit în timp și care acționează concertat în vederea săvârșirii de infracțiuni de terorism; ■
Termenul „asociere structurată” desemnează o asociație care nu s-a constituit la întâmplare pentru a săvârși imediat o infracțiune și care nu are în mod necesar roluri formal definite pentru membrii săi, continuitate în compoziție sau structură elaborată.

TITLUL II:

INFRAȚIUNILE DE TERORISM ȘI INFRAȚIUNILE LEGATE DE UN GRUP TERORIST

Articolul 3

Infrațiuni de terorism

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că **următoarele** acte săvârșite cu intenție ■ , astfel cum sunt definite ca infracțiuni în dreptul intern, care, prin natura sau contextul lor, pot aduce atingere gravă unei țări sau unei organizații internaționale, sunt definite drept infracțiuni de terorism atunci când sunt săvârșite cu ■ unul ■ dintre **scopurile menționate la alineatul (2):**

■

- (a) **atingerile** aduse vieții unei persoane care pot cauza moartea;
- (b) atingerile aduse integrității fizice a unei persoane;
- (c) răpirea sau luarea de ostatici;

- (d) cauzarea de distrugeri masive unui edificiu guvernamental sau public, unui sistem de transport, unei infrastructuri, inclusiv unui sistem informatic, unei platforme fixe situate pe platoul continental, unui loc public sau unui bun privat, susceptibile să pună în pericol vieți umane sau să producă pierderi economice considerabile;
- (e) capturarea de aeronave și de nave sau de alte mijloace de transport de pasageri sau de mărfuri;
- (f) fabricarea, posesia, achiziționarea, transportul, furnizarea sau utilizarea de arme, de explozibili, de arme *chimice*, biologice, *radiologice* sau *nucleare*, precum și cercetarea referitoare la *astfel de* arme și dezvoltarea unor *astfel de* arme;
- (g) eliberarea de substanțe periculoase sau provocarea de incendii, inundații sau explozii, care ar avea drept efect punerea în pericol a vieților umane;
- (h) perturbarea sau întreruperea aprovizionării cu apă, electricitate sau orice altă resursă naturală fundamentală, care ar avea drept efect punerea în pericol a vieților umane;

(i) *afectarea ilegală a integrității sistemelor, astfel cum se prevede la articolul 4 din Directiva 2013/40/UE privind atacurile împotriva sistemelor informatice, în cazurile în care se aplică articolul 9 alineatul (3) sau alineatul (4) literele (b) sau (c) din respectiva directivă, precum și afectarea ilegală a integrității datelor, astfel cum se prevede la articolul 5 din Directiva 2013/40/UE privind atacurile împotriva sistemelor informatice, în cazurile în care se aplică articolul 9 alineatul (4) litera (c) din respectiva directivă;*

(j) *amenințarea de a săvârși oricare dintre actele enumerate la literele (a)-(i).*

(2) *Scopurile menționate la alineatul (1) sunt:*

(a) *de a intimida grav o populație;*

(b) *de a constrânge nelegitim un guvern sau o organizație internațională să îndeplinească sau să se abțină de la a îndeplini oricare act;*

(c) *de a destabiliza grav sau de a distruge structurile politice, constituționale, economice sau sociale fundamentale ale unei țări sau ale unei organizații internaționale.*

Articolul 4
Infrațiuni legate de un grup terorist

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele acte, atunci când sunt săvârșite cu intenție, sunt pasibile de pedeapsă ca infracțiuni:

- (a) conducerea unui grup terorist;
- (b) participarea la activitățile unui grup terorist, inclusiv prin furnizarea de informații sau de resurse materiale sau prin orice formă de finanțare a activităților sale, având cunoștință că această participare va contribui la activitățile infracționale ale grupului terorist.

TITLUL III: INFRAȚIUNI LEGATE DE ACTIVITĂȚI DE TERORISM

Articolul 5

Instigare publică la săvârșirea unei infracțiuni de terorism

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că este pasibilă de pedeapsă ca infracțiune, atunci când este săvârșită intenționat, distribuirea sau punerea la dispoziția publicului în alt mod, ***prin orice mijloace, online sau offline***, a unui mesaj, cu intenția de a incita la săvârșirea uneia dintre infracțiunile enumerate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(i), atunci când un astfel de comportament, ***în mod direct sau indirect, inclusiv prin glorificarea actelor de terorism, promovează săvârșirea de*** infracțiuni de terorism, ***generând astfel*** riscul ca una sau mai multe astfel de infracțiuni să fie săvârșite.

Articolul 6

Recrutarea în scopuri teroriste

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că este pasibil de pedeapsă ca infracțiune, atunci când este comis intenționat, faptul de a solicita unei alte persoane să săvârșească ***sau să contribuie la săvârșirea*** uneia dintre infracțiunile enumerate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(i) sau la articolul 4.

Articolul 7

Oferirea de instruire în scopuri teroriste

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că este pasibilă de pedeapsă ca infracțiune, atunci când este săvârșită intenționat, oferirea de instrucțiuni cu privire la fabricarea sau folosirea de explozibili, arme de foc sau alte arme sau substanțe nocive sau periculoase sau la alte metode sau tehnici specifice, cu scopul de a săvârși una dintre infracțiunile enumerate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(i) sau de a contribui la una dintre aceste infracțiuni, știind că respectivele competențele oferite sunt menite să fie utilizate în acest scop.

Articolul 8

Primirea de instruire în scopuri teroriste

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că este pasibilă de pedeapsă ca infracțiune, atunci când este săvârșită intenționat, primirea de instrucțiuni ■ cu privire la fabricarea sau folosirea de explozibili, arme de foc sau alte arme sau substanțe nocive sau periculoase sau la alte metode sau tehnici specifice, cu scopul de a săvârși una dintre infracțiunile enumerate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(i) sau de a contribui la una dintre aceste infracțiuni.

Articolul 9

Deplasarea ■ în *scopuri* teroriste

- (1) *Fiecare* stat[...] membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că este pasibilă de pedeapsă ca infracțiune, atunci când este săvârșită intenționat, deplasarea într-*o altă* țară *decât statul membru respectiv*, cu scopul de a săvârși o infracțiune de terorism sau de a contribui la o astfel de infracțiune menționată la articolul 3, *cu scopul* de a participa la activitățile unui grup terorist, *având cunoștință că o astfel de participare va contribui la activitățile infracționale ale unui astfel de grup, astfel cum* se menționează la articolul 4, sau *cu scopul* de a oferi ori primi instruire în scopuri teroriste menționată la articolele 7 și 8.
- (2) *Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că este pasibil de pedeapsă ca infracțiune unul dintre următoarele comportamente, atunci când este săvârșit cu intenție:*
- (a) *deplasarea în statul membru respectiv cu scopul de a săvârși o infracțiune de terorism sau de a contribui la o astfel de infracțiune, astfel cum se menționează la articolul 3, cu scopul de a participa la activitățile unui grup terorist, având cunoștință că o astfel de participare va contribui la activitățile infracționale ale unui astfel de grup, astfel cum se menționează la articolul 4, sau cu scopul de a oferi ori primi instruire în scopuri teroriste menționată la articolele 7 și 8; sau*

- (b) *actele pregătitoare întreprinse de o persoană care intră în statul membru respectiv cu intenția de a săvârși o infracțiune de terorism sau de a contribui la o astfel de infracțiune, astfel cum se menționează la articolul 3.*

Articolul 10

Organizarea sau facilitarea în alt mod a deplasării ■ în scopuri teroriste

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că este pasibil de pedeapsă ca infracțiune, atunci când este săvârșit intenționat, orice act de organizare sau de facilitare prin care se oferă asistență oricărei persoane pentru a se deplasa ■ în scopuri teroriste, astfel cum se menționează la articolul 9 *alineatul (1) și alineatul (2) litera (a)*, știind că asistența astfel oferită este în acest scop.

Articolul 11

Finanțarea terorismului

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că este pasibilă de pedeapsă ca infracțiune, atunci când este săvârșită intenționat, furnizarea sau colectarea de fonduri, prin orice mijloace, în mod direct sau indirect, cu *intenția* ca acestea ■ să fie utilizate sau *având cunoștință* că acestea vor fi utilizate, integral sau parțial, pentru a săvârși oricare dintre *infracțiunile* menționate la articolele 3-10 ■ *sau pentru a contribui la* oricare dintre aceste infracțiuni.

- (2) *În cazul în care finanțarea terorismului menționată la alineatul (1) se referă la oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3, 4 și 9, nu este necesar ca fondurile să fie într-adevăr utilizate, integral sau parțial, cu scopul de a săvârși sau de a participa la săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile respective, și nici nu este obligatoriu ca autorul să cunoască infracțiunea specifică (infracțiunile specifice) pentru comiterea căreia (cărora) urmează să fie utilizate fondurile.*

Articolul 12

Alte infracțiuni legate de activități de terorism

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a asigura faptul că următoarele acte săvârșite cu intenție sunt incluse în categoria infracțiunilor legate de activități de terorism:

- (a) furtul calificat săvârșit în vederea săvârșirii uneia dintre infracțiunile enumerate la articolul 3; █
- (b) extorcarea în vederea *săvârșirii* uneia dintre infracțiunile enumerate la articolul 3; █
- (c) întocmirea *sau utilizarea* de documente administrative false în vederea săvârșirii uneia dintre infracțiunile enumerate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(i) █, la articolul 4 litera (b) *și la articolul 9.*
- █

**TITLUL IV: DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND INFRAȚIUNILE DE TERORISM,
INFRAȚIUNILE LEGATE DE UN GRUP TERORIST ȘI INFRAȚIUNILE LEGATE DE
ACTIVITĂȚI DE TERORISM**

Articolul 13

Legătura cu infracțiunile de terorism

Pentru ca o infracțiune menționată la articolul 4 și în titlul III să fie pasibilă de pedeapsă, nu este nevoie ca o infracțiune de terorism să fi fost săvârșită efectiv și nici nu este nevoie ■ , în ceea ce privește infracțiunile *menționate la articolele 5-10 și 12*, să *fie stabilită o legătură cu o altă infracțiune specifică prevăzută în prezenta directivă*.

Articolul 14

Complicitate, instigare și tentativă

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că este pasibilă de pedeapsă complicitatea la săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolele 3-8, 11 și 12.
- (2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că este pasibilă de pedeapsă instigarea la săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolele 3-12.

- (3) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că este posibilă de pedeapsă tentativa de săvârșire a unei infracțiuni menționate la articolele 3, 6, 7, articolul 9 ***alineatul (1), articolul 9 alineatul (2) litera (a)***, articolele 11 ***și 12***, cu excepția posesiei astfel cum este prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (f) și a infracțiunii menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (j).

Articolul 15

Sanțiuni aplicabile persoanelor fizice

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolele 3-12 și la articolul 14 sunt pasibile de sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive, susceptibile să conducă la ***predare*** sau extrădare.
- (2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile de terorism menționate la articolul 3 și infracțiunile menționate la articolul 14, în măsura în care se referă la infracțiuni de terorism, sunt pasibile de pedepse privative de libertate mai severe decât cele prevăzute de dreptul intern pentru astfel de infracțiuni în absența intenției speciale cerute în temeiul articolului 3, în afară de cazurile în care pedepsele prevăzute sunt deja pedepsele maxime posibile prevăzute în temeiul dreptului intern.

- (3) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile prevăzute la articolul 4 sunt pasibile de pedepse privative de libertate, pedeapsa maximă fiind de cel puțin cincisprezece ani pentru infracțiunea menționată la articolul 4 litera (a) ■ și de cel puțin opt ani pentru infracțiunile enumerate la articolul 4 litera (b) ■ . În cazul în care infracțiunea de terorism menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (j) este săvârșită de o persoană care conduce un grup terorist, astfel cum se menționează la articolul 4 litera (a), pedeapsa maximă este de cel puțin opt ani.
- (4) ***Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când o infracțiune menționată la articolele 6 și 7 este îndreptată către un copil, acest lucru poate, în conformitate cu dreptul intern, să fie luat în considerare la stabilirea pedepsei.***

Articolul 16

Circumstanțe atenuante

Fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru ca pedepsele menționate la articolul 15 să poată fi reduse în cazul în care autorul infracțiunii:

- (a) renunță la activitățile de terorism și

(b) furnizează autorităților administrative sau judiciare informații, pe care acestea nu le-ar fi putut obține altfel, ajutându-le:

- (1) să prevină sau să atenueze efectele infracțiunii;
- (2) să identifice sau să îi aducă în fața justiției pe ceilalți autori ai infracțiunii;
- (3) să găsească dovezi; sau
- (4) să împiedice săvârșirea altor infracțiuni menționate la articolele 3-12 și la articolul 14.

Articolul 17

Răspunderea persoanelor juridice

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi ținute să răspundă pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-12 și la articolul 14, săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană, acționând individual sau ca membru al unui organism al persoanei juridice în cauză, care îndeplinește o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, în temeiul:
 - (a) unei competențe de reprezentare a persoanei juridice;
 - (b) unei autorizații de a lua decizii în numele persoanei juridice;
 - (c) unei autorizații de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.

- (2) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi ținute să răspundă în cazul în care controlul sau supravegherea necorespunzătoare din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a permis săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-12 și la articolul 14, în beneficiul respectivei persoane juridice, de către o persoană aflată sub autoritatea sa.
- (3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude urmărirea penală a persoanelor fizice autoare, instigatoare sau complice la săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-12 și la articolul 14.

Articolul 18

Sanțiuni aplicabile persoanelor juridice

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică ținută să răspundă în temeiul articolului 17 este pasibilă de sancțiuni efective, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau nepenale și eventual alte sancțiuni, precum:

- (a) excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații sau ajutoare publice;
- (b) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale;

- (c) punerea sub supraveghere judiciară;
- (d) o hotărâre judecătorească de lichidare;
- (e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.

Articolul 19

Competența și urmărirea penală

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 3-12 și la articolul 14, în următoarele cazuri:
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său;
 - (b) infracțiunea a fost săvârșită la bordul unei nave sub pavilionul său sau al unei aeronave înregistrate în statul respectiv;
 - (c) autorul infracțiunii este resortisant al statului membru respectiv sau își are reședința în acesta;

■

- (d) infracțiunea a fost săvârșită în beneficiul unei persoane juridice stabilite pe teritoriul său;
- (e) infracțiunea a fost săvârșită împotriva instituțiilor sau a populației statului membru în cauză sau împotriva unei instituții, a unui organ, a unui oficiu sau a unei agenții a Uniunii Europene, având sediul în statul membru respectiv.

Fiecare stat membru își poate extinde competența dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul unui stat membru.

- (2) ***Fiecare stat membru își poate extinde competența în ceea ce privește instruirea în scopuri teroriste, astfel cum se menționează la articolul 7, atunci când autorul infracțiunii oferă instruire resortisanților statului respectiv sau persoanelor care își au reședința în acesta, în cazurile în care nu se aplică alineatul (1). Statul membru informează Comisia cu privire la acest lucru.***
- (3) În cazul în care o infracțiune este de competența mai multor state membre și oricare dintre statele respective poate efectua în mod valabil urmărirea penală pe baza acelorași fapte, statele membre respective cooperează pentru a hotărî care dintre ele va efectua urmărirea penală împotriva autorilor infracțiunii, pentru a centraliza, în măsura posibilităților, procedurile într-un singur stat membru. În acest scop, statele membre pot utiliza Eurojust pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile lor judiciare și coordonarea acțiunilor lor. ■

Se iau în *considerare* următorii factori:

- (a) statul membru este cel pe teritoriul căruia au fost săvârșite faptele;
 - (b) statul membru este cel al cărui resortisant este autorul infracțiunii sau cel în care își are reședința autorul infracțiunii;
 - (c) statul membru este statul de origine al victimelor;
 - (d) statul membru este cel pe teritoriul căruia a fost găsit autorul.
- (4) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili, de asemenea, competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3-12 și la articolul 14, în cazul în care refuză predarea sau extrădarea unei persoane suspectate sau condamnate pentru o astfel de infracțiune, către un alt stat membru sau către o țară terță.
- (5) Fiecare stat membru se asigură de stabilirea competenței sale pentru cazurile în care infracțiunile menționate la articolele 4 și 14 au fost săvârșite în totalitate sau parțial pe teritoriul său, indiferent de locul în care este stabilit sau își exercită activitățile infracționale grupul terorist.
- (6) Prezentul articol nu exclude exercitarea competenței în materie penală, stabilită de un stat membru în conformitate cu legislația sa națională.

Articolul 20

Instrumente de investigare și confiscarea

- (1) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3-12 dispun de instrumente eficace de investigare, cum ar fi cele utilizate în cazurile de criminalitate organizată sau în cazurile referitoare la alte infracțiuni grave.*
- (2) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente îngheață și confiscă, după caz, în conformitate cu Directiva 2014/42/UE¹¹, produsele provenite din săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate în prezenta directivă ori din contribuția la acestea și mijloacele folosite sau destinate a fi folosite pentru săvârșirea acestor infracțiuni ori contribuția la acestea.*

Articolul 21

Măsuri împotriva conținutului online de incitare publică

- (1) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura eliminarea promptă a conținutului online care constituie o incitare publică la comiterea unei infracțiuni de terorism, astfel cum se menționează la articolul 5, postat pe pagini găzduite pe teritoriul lor. Acestea depun, de asemenea, eforturi pentru a obține eliminarea unui astfel de conținut postat pe pagini găzduite în afara teritoriului lor.*

¹¹ *Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).*

- (2) *Statele membre pot, în cazul în care eliminarea unui astfel de conținut la sursă nu este fezabilă, să ia măsuri de blocare a accesului la conținutul menționat la alineatul (1) pentru utilizatorii de internet de pe teritoriul lor.*
- (3) *Măsurile de eliminare și de blocare trebuie să fie instituite prin proceduri transparente și să ofere garanții corespunzătoare, în special pentru a asigura faptul că restricția se limitează la ceea ce este necesar și că amploarea sa este corectă și că utilizatorii sunt informați asupra motivelor restricției. Garanțiile referitoare la eliminare sau blocare includ, de asemenea, posibilitatea unei căi de atac judiciare.*

Articolul 22

Modificări ale Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului

1. *La articolul 1, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:*

„(a) «Infracțiuni de terorism»: infracțiunile menționate în Directiva .../.../UE privind combaterea terorismului;”

2. *Articolul 2 se modifică după cum urmează:*

(a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că informațiile relevante colectate de autoritățile sale competente în cadrul procedurilor penale în legătură cu infracțiunile de terorism sunt puse cât mai curând posibil la dispoziția autorităților competente dintr-un alt stat membru, atunci când informațiile ar putea fi utilizate pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor de terorism, menționate în Directiva .../.../UE privind combaterea terorismului în statul membru respectiv, fie la cerere, fie spontan, și în conformitate cu legislația națională și cu instrumentele juridice internaționale relevante.”

(b) se adaugă următorul alineat (7):

„(7) Alineatul (6) nu se aplică în cazul în care schimbul de informații ar pune în pericol investigațiile în curs sau siguranța unei persoane și nici atunci când ar fi contrar intereselor esențiale ale securității statului membru în cauză.”

(c) se adaugă următorul alineat (8):

„(8) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente iau, după primirea informațiilor menționate la alineatul (6), măsuri în timp util, în conformitate cu legislația națională, după caz.

Articolul 23

Drepturile și libertățile fundamentale

- (1) *Prezenta directivă nu are drept efect modificarea obligațiilor de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice fundamentale, astfel cum sunt consfințite la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.*
- (2) *Statele membre pot stabili condiții impuse de și în conformitate cu principiile fundamentale privind libertatea presei și a altor mijloace de comunicare în masă care reglementează drepturile și responsabilitățile, precum și garanțiile procedurale ale presei sau ale altor mijloace de comunicare în masă atunci când acestea se referă la stabilirea sau limitarea răspunderii.*

TITLUL V: DISPOZIȚII PRIVIND SPRIJINUL, PROTECȚIA ȘI DREPTURILE VICTIMELOR TERORISMULUI

Articolul 24

Asistență și sprijin pentru victimele terorismului

- (1) Statele membre se asigură că investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor prevăzute de prezenta directivă nu depinde de un denunț sau de o acuzație făcută de o victimă a terorismului sau de o altă persoană care este afectată de infracțiune, cel puțin dacă faptele au fost săvârșite pe teritoriul statului membru.
- (2) Statele membre se asigură că există servicii *de sprijin* care *abordează nevoile specifice ale* victimelor terorismului, *în conformitate cu Directiva 2012/29/UE, și că aceste servicii sunt puse la dispoziția victimelor terorismului imediat după un atac terorist și, ulterior, pentru cât timp este necesar. Astfel de servicii se oferă pe lângă serviciile generale de sprijin pentru victime sau ca parte integrantă a acestora, care pot face apel la entitățile existente care oferă sprijin specializat.*

- (3) *Serviciile de sprijin au capacitatea de a oferi asistență și sprijin victimelor terorismului în conformitate cu nevoile lor specifice* ■ . Serviciile sunt confidențiale, gratuite și ușor accesibile tuturor victimelor terorismului. Acestea includ în special:
- (a) sprijin emoțional și psihologic, precum sprijin și consiliere de specialitate în caz de traume;
 - (b) furnizarea de consiliere și informații privind orice *chestiuni* juridice, practice sau *financiare* relevante, *inclusiv facilitarea exercitării dreptului la informare al victimelor terorismului, astfel cum se prevede la articolul 26;*
 - (c) *asistența privind cererile referitoare la despăgubirea victimelor terorismului, disponibilă în temeiul legislației naționale a statului membru în cauză.*
- (4) *Statele membre se asigură că există mecanisme sau protocoale care să permită activarea serviciilor de sprijin pentru victimele terorismului în cadrul infrastructurilor lor naționale de răspuns în situații de urgență. Astfel de protocoale sau mecanisme au în vedere coordonarea autorităților, agențiilor și organismelor competente pentru a putea oferi un răspuns cuprinzător nevoilor victimelor și ale membrilor familiilor lor imediat după un atac terorist și, ulterior, pentru cât timp este necesar, inclusiv mijloace adecvate care să faciliteze identificarea victimelor și familiilor acestora și comunicarea cu acestea.*

- (5) *Statele membre se asigură că se acordă tratament medical adecvat victimelor terorismului imediat după un atac terorist și, ulterior, pentru cât timp este necesar. Statele membre își păstrează dreptul de a organiza furnizarea de tratament medical victimelor terorismului în conformitate cu sistemul lot național de sănătate.*
- (6) *Statele membre se asigură că victimele terorismului au acces la asistență judiciară, în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2012/29/UE, atunci când au calitatea de parte în procedurile penale. Statele membre se asigură că gravitatea și circumstanțele infracțiunii sunt reflectate în mod corespunzător în condițiile și normele procedurale în temeiul cărora victimele terorismului au acces la asistență judiciară în conformitate cu legislația națională.*
- (7) Prezenta directivă se aplică în completarea Directivei 2012/29/UE, fără a aduce atingere măsurilor prevăzute în respectiva directivă.

Articolul 25

Protejarea victimelor terorismului

Statele membre se asigură că există măsuri pentru protejarea victimelor terorismului și a membrilor de familie ai acestora, în conformitate cu Directiva 2012/29/UE. La stabilirea faptului dacă și în ce măsură aceste persoane ar trebui să beneficieze de măsuri de protecție în cursul procedurilor penale, se acordă o atenție specială riscului de intimidare și de represalii și necesității de a proteja demnitatea și integritatea fizică a victimelor terorismului, inclusiv pe durata audierilor și în momentul depunerii mărturiilor.

Articolul 26

Drepturile victimelor terorismului care își au reședința într-un alt stat membru

- (1) Statele membre se asigură că ■ victimele terorismului care își au reședința în alt stat membru decât cel în care a fost săvârșită infracțiunea de terorism **au** acces la informații **privind** drepturile **de care beneficiază**, serviciile de sprijin și ■ schemele de despăgubire disponibile **în statul membru în care a fost săvârșită infracțiunea de terorism. În acest sens, statele membre în cauză iau măsurile adecvate pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile lor competente sau entitățile care furnizează sprijin de specialitate pentru a asigura accesul efectiv al victimelor la astfel de informații.**
- (2) Statele membre se asigură că toate victimele terorismului au acces la serviciile de asistență și de sprijin astfel cum sunt prevăzute la articolul 24 **alineatul (3) literele (a) și (b)** pe teritoriul statului membru în care își au reședința, chiar dacă infracțiunea de terorism a fost săvârșită într-un alt stat membru.

TITLUL VI: DISPOZIȚII FINALE

Articolul 27

Înlocuirea Deciziei-cadru 2002/475/JAI privind combaterea terorismului

Decizia-cadru 2002/475/JAI este înlocuită în ceea ce privește statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre respective cu privire la termenul de transpunere a deciziei-cadru respective în legislația națională.

În ceea ce privește statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimiterile la Decizia-cadru 2002/475/JAI se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 28

Transpunere

- (1) Până la [18 luni de la adoptare], statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textele actelor respective.

Atunci când statele membre adoptă actele respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor acte de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 29

Raportare

- (1) Până la [**18** luni de la termenul de punere în aplicare a prezentei directive], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive.

- (2) Până la [36 de luni de la termenul de punere în aplicare a prezentei directive], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a [] valorii adăugate a prezentei directive privind combaterea terorismului. ***Raportul se referă și la impactul prezentei directive asupra drepturilor și libertăților fundamentale, inclusiv asupra nediscriminării, asupra statului de drept și asupra nivelului de protecție și asistență oferite victimelor terorismului.*** Comisia ia în considerare informațiile furnizate de statele membre în temeiul Deciziei 2005/671/JAI ***și orice alte informații relevante privind exercitarea competențelor în temeiul legislației de combatere a terorismului legate de transpunerea și punerea în aplicare a prezentei directive. Pe baza acestei evaluări, Comisia decide, dacă este necesar, asupra unor acțiuni ulterioare adecvate.***

Articolul 30

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 31

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

Declarația comună a Consiliului Uniunii Europene, a Parlamentului European și a Comisiei Europene în momentul adoptării Directivei privind combaterea terorismului

Recentele atacuri teroriste din Europa au evidențiat necesitatea consolidării eforturilor de garantare a securității, promovând totodată respectarea valorilor noastre comune, inclusiv statul de drept și respectarea drepturilor omului. Pentru a oferi un răspuns cuprinzător la amenințarea teroristă în evoluție, un cadru consolidat de incriminare pentru combaterea terorismului trebuie să fie completat de măsuri eficace pentru prevenirea radicalizării care duce la terorism și de un schimb eficient de informații cu privire la infracțiunile de terorism.

În acest spirit, instituțiile UE și statele membre își exprimă în mod colectiv angajamentul - în domeniul lor de competență respectiv - de a continua să se dezvolte și să investească în măsuri preventive eficace, ca parte a unei abordări transsectoriale cuprinzătoare care implică toate politicile relevante, inclusiv, în special, în domeniul educației, incluziunii sociale și integrării, și toate părțile interesate, inclusiv organizațiile societății civile, comunitățile locale sau partenerii industriali.

Comisia va sprijini eforturile statelor membre, în special prin furnizarea de sprijin financiar pentru proiectele vizând dezvoltarea unor instrumente de combatere a radicalizării, precum și prin inițiative și rețele la nivelul UE, cum ar fi rețeaua pentru sensibilizarea publicului cu privire la radicalizare.

Consiliul UE, Parlamentul European și Comisia Europeană subliniază necesitatea unui schimb eficace și în timp util al tuturor informațiilor pertinente pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor de terorism între autoritățile competente în cadrul Uniunii. În acest sens, utilizarea deplină a tuturor instrumentelor, canalelor și agențiilor existente ale Uniunii pentru schimbul de informații, precum și o punere în aplicare rapidă a tuturor actelor legislative ale Uniunii adoptate în acest domeniu sunt esențiale.

Cele trei instituții reafirmă necesitatea de a analiza funcționarea cadrului general al UE pentru schimbul de informații și de a aborda prin măsuri concrete posibilele deficiențe, inclusiv având în vedere Foaia de parcurs pentru a consolida schimbul de informații și gestionarea informațiilor, inclusiv soluțiile de interoperabilitate în domeniul JAI¹².

¹² Documentul 9368/1/16.